

درود!

خیلی خوش اومدی! دیگه الان یک دانشجویی. بزرگتر شدی و در یک جامعه بزرگتر قدم می‌ذاری. فرصت‌های زیاد، تجربیات جدید، مسیرهایی که الان فکرت هم بهشون نمی‌رسه و آدم‌های بسیاری در این راه انتظارت رو می‌کشن. در این دوره جدیدی که آغاز کردی، یاد بگیر. روابط اجتماعی رو یاد بگیر. مدیریت وقتت رو یاد بگیر. مقایسه نکردن رو یاد بگیر. درس‌هات رو هم بخون؛ ولی یه وقت فکر نکنی که اینجا اومدی تا فقط کوله‌باری از علم کامپیوتر رو یاد بگیری و بری. اینجا همه با هم بزرگ می‌شیم و زندگی می‌کنیم. با آدم‌ها آشنا شو و ببینشون؛ بشناسشون. زندگی کردن رو یاد بگیر. راستی! بیا رایانش. بیا تا لحظاتی فارغ از دغدغه و گرفتاری‌های زندگی باشیم. بیا تا دور هم بریم چای :) بیا تا چراغ‌های اتاق رو خاموش و ریشه‌ها رو روشن کنیم. سکوت کنیم؛ و از اینکه این جمع رو داریم دلگرم باشیم.

رایانش فقط نشریه نیست. رایانش خانواده‌ست و خوشحال می‌شیم تو هم عضوی از ما و در کنارمون باشی.

کیان عموخادم - ۲۰

به

از

کسری شیخی - ۳۰

«معرفی عبارات کاربردی و پرتکرار!»

مبانی (FOP): مبانی برنامه‌سازی، درسی بسیار عالی و آسان در ترم یک
ای پی (AP): مخفف advanced programming که می‌شه برنامه‌نویسی پیشرفته؛ کم‌لودترین درس دانشکده که در ترم ۲ اخذ می‌شه.
فیزیکی: عجیب‌ترین موجود دانشکده که با ۷ واحد کردیت‌شده، به شما احساس کمبود می‌دهد.
دیف: معادلات دیفرانسیل، همون درسی که اگه پاسش کنی تا سال‌ها قراره به کارتون بیاد. (زورم کردن اینو بگم.)
ریض: ریاضی (خودتون درک می‌کنین چیه.)
سایت: محلی برای درس نخواندن واقع در طبقه سوم دانشکده
مرمیز: مریم میرزاخانی، کتابخانه‌ی دانشکده‌ی دوست‌داشتنی ریاضی!
جبرخ: جبر خطی
دی‌اس (DS): ساختمان داده
تی‌ای (TA): دستیار آموزشی، همونایی که امتحان و تمرین طرح می‌کنن، هر جا دیدنشون بزنیشون!

اینس: احتمالا اسمش رو قراره زیاد بشنوین، ساختمان ابن‌سینا که کلاس‌های دروس عمومی و بعضی از کلاس‌های دانشکده توش برگزار می‌شه.
جکوز: مکانی روبه‌روی شریف پلاس که دانشجویان در آن به وضعیت ریه‌ی خود حساسی می‌رسند!
سالمط: سالن مطالعه‌ی دانشکده که در طبقه‌ی ۸ واقع است.
تخ (زبان تخ): زبان تخصصی کامپیوتر
عبدوس: عبدالسلام، کتابخانه‌ی دانشکده فیزیک
لوپ: فضای روبه‌روی دانشکده که دارای یک حوض برای مجازات افرادی‌ست که دبیر شدن.
آز: آزمایشگاه، مانند آز فیزیک، آز مدار
گزار: گزارش آزمایشگاه
مدار | مدمن: مدارهای منطقی، ۲۰ مفت دانشکده که معمولاً میانگینش ۱۶-۱۵ عه.

امیر محمد نصیری - ۳۰

«سلام ورودی!»

سلام!

به دنیای دانشجویی خیلی خوش اومدی! واقعا از صمیم قلبم به تو تبریک میگم که الان توی این نقطه وایسادی (هرچند تا الان احتمالا تبریک دوتون پر شده باشه). ولی خب باید بهتون بگم هرچی شنیدید راجع به این که بعد از کنکور یا المپیاد راحت تر می‌شید دروغ بوده متأسفانه؛ چون به مدت چهار سال توی دنیای دیگه‌ای قرار هست زندگی کنی، دنیایی سرشار از اتفاقات و مسیرهای گوناگون که هرکدومشون تجربه‌های متفاوتی رو بهت منتقل می‌کنن. اما می‌خوام همین اول کار بهت چند تا چیز رو بگم. اول این که تو این مدت خودت و فقط خودت مسئول تمام تصمیم‌ها هستی، چه بد، چه خوب. پس خیلی حواست باشه که می‌خوای چیکار کنی و خوب تمام جنبه‌هاش رو بررسی کن. دومی مخصوص خود کامپیوتریت هست. شاید خیلی وقت‌ها به این نقطه برسی که کلی انتخاب داری و در کنارش هم درس و پروژه. می‌خوام بهت بگم مسیر موفقیتت این نیست که ۱۸ درست بشه ۲۰. موفقیت فقط تو این خلاصه نمی‌شه. گاهی وقت‌ها خیلی از تصمیم‌های دیگه فوایدی دارن که می‌تونن تو این مسیر کمکت کنن. سعی کن تو این چند وقت واقعا دانشجویی کنی و فقط دنبال درس نباشی. (البته درس خوندن باید اولویت باشه؛ بد برداشت نکنی). و در آخر هم یک خانواده‌ی بزرگ منتظر زندگی و ساختن کلی خاطره در کنار تو هستن. امیدوارم تو این مسیر موفق باشی...

روز اول

علی الماسی - ۳۰

«شروع یک فصل تازه»

تبریک می‌گم! از اون فضای پراسترس کنکور رد شدین و حالا رسیدین به دانشگاه! جایی که هم پر از فراز و نشیب، هم پر از اتفاقات بامزه و خاطره‌ساز. اولش شاید همه‌چیز غریبه و ناشناخته به نظر بیاد یا هنوز کسی رو نشناسید. نگران نباشید. خیلی زود توی تمرین‌های گروهی، داخل کلاس‌ها، موقع ناهار، بازی کردن توی دهمه و رویدادهایی که داخل دانشکده برگزار می‌کنید با هم‌دوره‌ای‌هاتون آشنا می‌شید و دوستی‌ها شکل می‌گیره. سال‌بالایی‌ها هم یه روزی مثل شما بودن. از حرف زدن باهاشون نترسید. خیلی وقت‌ها با خوشحالی تجربه‌هاشون رو براتون می‌گن و راه‌هایی نشون می‌دن که مسیرتون رو آسون‌تر می‌کنه. دانشگاه فقط جزوه و امتحان نیست. از صف غذا و خنده‌های دم ظهر گرفته تا شب‌های امتحان که همه با چشم‌های قرمز تو کتابخونه نشستن. یه روز می‌بینی برای تحویل پروژه تا صبح بیداری و فرداش همون پروژه بهونه‌ی خنده‌هاتون می‌شه. یه وقت دیگه وسط لابی دانشکده، دور یه میز پر از کاغذهای رنگی جمع شدین و هر کسی مشغول ساختن یه اوریگامیه و آخرش میز پر می‌شه از پرنده‌ها و گل‌های رنگارنگی که هیچ کدوم شبیه هم نیستن. لحظه‌هایی که شاید ساده به نظر بیان، ولی بعدا می‌فهمین خودشون شدن خاطره‌های موندگار. امیدوارم این سال‌ها براتون پر باشه از تجربه‌های تازه، دوستی‌های موندگار و خاطره‌هایی که وقتی بعدها یادتون می‌آد، لبخند روی لب‌هاتون بشینه.

خطر

گم شدن

سلام دانشگاه! ورود به سرزمین ناشناخته

پریسا جلالی (در نقش الفو) - ۳۰

اولین قدمت رو توی دانشکده گذاشتی؛ یعنی وارد یه دنیای تازه شدی. آدم‌ها و مکان‌های جدید، اولین کلاس‌ها، آشنا شدن با بچه‌های سال‌بالایی و شاید کمی کمک گرفتن ازشون. یه ذره استرس هم طبیعیه. شاید از خودت بپرسی: «چطوری قراره اینجا دووم بیارم؟». ولی نگران نباش؛ همه دقیقاً همین مسیر رو رفتن.

رایا رضائی - ۱۰

«توصیه به پردیسی‌ها»

سلام.
دوس دارم یه چند کلمه‌ای با شما پریدیسی صحبت کنم. اول کلی قبول شدنت رو تبریک می‌گم و می‌خوام بدونی که دمت گرمه و خیلی خفنی که تا اینجا رو اومدی.
می‌دونی شاید ته ذهنت فکر کنی اونقدرم کار بزرگی نکردی چون به جای روزانه، پردیس قبول شدی.
شاید الان کلی فکر و خیال داره تو ذهنت می‌چرخه:
- رفتار بچه‌ها قراره چجوری باشه؟
- استادا چی؟
و ....

احتمالا فکر می‌کنی با بقیه فرق داری و اونا هم قراره همین فکر رو راجع بهت بکنن.
منم سه سال پیش دقیقا همینجا وایساده بودم؛ با همین فکرها و همین نگرانی‌ها.
حالا اینجا می‌خوام چیزی رو بگم که خیلی لازم داشتم به نفر تو اون روزا بهم بگه:
«اینا همشون فقط تصورات خودتن! ما هیچ فرقی با بقیه نداریم.»
نه آدم رفتارشون متفاوت و نه پردیسی بودن قراره روی فرصت‌هایی که واسه پیشرفت داری تاثیری بذاره.
تو هم مثل بقیه کلی تلاش کردی و مثل بقیه لایق پیشرفتی.
پس جای اینکه با این نگرانی‌های بی‌مورد خودت رو اذیت کنی، از جایی که هستی لذت ببر و با همه‌ی وجودت واسه اهدافت تلاش کن.

سیلی واقعیت: اولین امتحان!

قبل از اولین امتحان، همه چیز جالب و آرومه؛ بیهو امتحان می‌آد و بهت یادآوری می‌کنه که آره، توی دانشگاه واقعا باید درس خوند و همیشه قرار نیست همه چیز راحت بگذره. بعد از اون، تازه می‌فهمی که اینجا با دبیرستان کلی فرق داره. این امتحان شاید بهترین نمره‌ی دوران کارشناسی‌ات نباشه؛ ولی اولین تجربه‌ات از مدیریت زمان و درس خوندن توی دانشگاهه.

آرش اکبری - ۳۰

«به خونه جدیدت خوش اومدی!»

اگه تو هم مثل من چمدون به دست از یه شهر دیگه اومدی تهران، به زندگی خوابگاهی خوش اومدی!
این دوره فصل جدیدی از زندگیته که توش قراره با دغدغه‌های کاملاً جدیدی روبه‌رو بشی. مثل کلنجار رفتن با غذای سلف (و به لطف کیفیت فوق‌العاده‌اش، فکر دائمی به اینکه «امشب چی درست کنم؟»)، کوه طرف‌های نشسته‌ی توی اتاق و خیلی چیزای دیگه که حالا بخشی از روزمرگی تو می‌شن.
اما در عوض خوبی‌های خودشم داره؛ باعث می‌شه با کلی آدم جدید آشنا بشی که بینشون حتما چند تا دوست پیدا می‌کنی و زندگی کنار همین دوست‌ها پر از لحظه‌های فراموش نشدنی؛ از شب‌های امتحان که درس خوندن، جاشو به خوش‌گذرونی و خنده از سر استرس می‌ده، تا صبح کردن شب‌ها پای یک تمرین یا پروژه‌ی سخت و اون حس بی‌نظیر موفقیت بعد از سابمیت کردنش تو لحظه‌ی آخر.
البته که زندگی توی یه شهر دیگه همیشه آسون نیست. اون دل‌شوره‌ی عجیب هر بار خداحافظی با خانواده و دوست‌های قدیمیت برای برگشتن به سمت «اون یکی خونه» و «اون یکی دوستات»، همیشه سخته. انگار قلبت بین دو تا شهر گیر کرده. اما دقیقا همین تجربه‌هاست که از تو یه آدم قوی‌تر و مستقل‌تر می‌سازه. یاد می‌گیری روی پای خودت بایستی، مشکلاتت رو خودت حل کنی و قدر لحظه‌های با هم بودن رو بیشتر بدونی.
این دوره‌ی چند ساله، بیشتر از چند واحد درسی بهت یاد می‌ده و این بزرگ‌ترین دستاورد زندگی دانشجوییه.

«از الان تا یک سال بعد»

شهاب احمدلو - ۳۰

حتما تا الان شنیدین که بعد از کنکور و با ورود به دانشگاه، قراره دنیاتون خیلی بزرگتر از قبل بشه. متاسفانه یا خوشبختانه، به خاطر دانشگاه قراره که بخش زیادی از وقتتون رو با این دنیای جدید بگذرونین. از مسئولیت‌ها و مکان‌های جدید تا دوستی‌های متفاوت نسبت به قبل.

خبر خوب اینه که تا یک سال دیگه، یعنی وقتی هم‌سن من بشین، همه‌ی این‌ها بخشی از زندگی‌تون شدن و هر جور که بوده براتون آشنا و عادی شده. ولی تا اون موقع باید چه کاری بکنین؟ شما فقط باید به این جمله باور داشته باشین، که جدید بودن دلیل بر خوب یا بد بودن چیزی نیست. یادتون باشه که حتما بخشی از فرهنگ جدیدی که داخلش می‌شین تبدیل به بخشی از شما می‌شه؛ پس سعی کنین وارد مسیر درستی از این دنیا بشین و فراموش نکنین که احترام گذاشتن به انتخاب‌ها و فرهنگ دوستانون مهم‌ترین وظیفه‌ی شما در قبال این دنیا هست.

مشتاق معتمدیان - ۳۰

کانون‌ها، رویدادها و باقی فعالیت‌های دانشجویی!

روزهای اولی که من وارد دانشگاه شدم، جدای از ذوق زیادی که داشتم، بعد از یه مدت سردرگم بودم که الان باید چیکار کنم؟ ۲۴ ساعت تو دانشکده بشینم درس بخونم یا کارهای دیگه‌ای هم می‌شه کرد؟

یه روز دیدم چند تا غرفه تو دانشگاه گذاشتن برای گروه‌های مختلف؛ انجمن اسلامی، گروه کوه، هنرهای تجسمی و کلی غرفه‌ی دیگه. اونجا بود که فهمیدم دانشگاه فقط هم جای درس خوندن نیست و هر کی میاد شریف لزوما تک‌بعدی نیست. اینجا هر کسی در کنار درسش کلی استعداد دیگه داره و کلی کارهای فوق برنامه بین تایم کلاس‌ها یا تو وقت آزادش ترتیب می‌ده. از اجرای موسیقی و فراخوان بگیر، تا برنامه‌ی کوه و حتی رویدادهای جذاب و مختلف. از برنامه‌های شعرخوانی گرفته تا مسابقه‌های فوتسال و والیبال و بسکتبال که همه‌ی اینا تو سطح خیلی بالایی برگزار می‌شن. حضور توی این جمع‌ها و کانون‌ها (که برای من حضور توی کانون موسیقی بود) باعث می‌شه با آدم‌های مشابه خودتون تو دانشگاه آشنا بشین و کلی بهتون خوش بگذره، پس پیشنهاد می‌کنم این کانون‌ها و برنامه‌ها رو از دست ندید.

راستی، یادتون نره حتما به کانون موسیقی سر بزنین

که کنار هم خوش بگذرونیم :)

جشن ورودی

بعد از این مرحله، نوبت اولین جشن دانشکده‌ست! جشنی پر از موسیقی، خنده و مسابقه‌های جذاب که حال و هوای خستگی درس‌ها و تمرین‌ها رو عوض می‌کنه. این جشن بهترین فرصته برای آشنا شدن با بقیه‌ی دانشجویها و پیدا کردن دوست‌های جدید.

هیولای اول: ریاضی یک (Boss Fight #1)

حالا وقت رویارویی با اولین غول واقعیه: ریاضی یک! بعضی‌ها فکر می‌کنن یه کوه بلند و ترسناک پیش روشونه، بعضی‌ها هم سرسری می‌گیرن و بعد غافلگیر می‌شن. ممکنه بعضی از مطالب عجیب و سخت به نظر برسن، ولی مطمئن باش این مرحله هم می‌گذره و غول‌های بسیار بزرگ‌تری تو راهن!

اولین جنگ برای بقا: پروژه‌ی میانی

بعدش می‌رسی به اولین تجربه با یه حجم کاری نسبتا سنگین! اینجا باید همه‌ی چیزهایی رو که تا حالا توی برنامه‌نویسی یاد گرفتی، با خلاقیت ترکیب کنی و یه پروژه‌ی خفن بسازی که خودت هم از نتیجه‌اش شگفت‌زده بشی. فقط یادت نره، پایان‌ترم‌ها هم منتظرن تا یادآوری کنن: «هیچ چیز آسون نیست!».

پارسا عدل پرور - ۳۰

«سر کلاس بریم یا نریم؟ سر کارگاه بریم یا نریم؟»

احتمالا می‌گی «این چه سوال مسخره‌ایه؟ معلومه که می‌رم!». اما بعد از یکی دو ماه می‌بینی که از این خبرا نیست و سر بعضی از کلاس‌ها حس می‌کنی که وقتت داره تلف می‌شه و اگه خودت بخونی راحت‌تری!

به طور کلی، بهتره که چند جلسه‌ی اول رو حتما شرکت کنی تا با روند کلاس، نحوه‌ی تدریس و خود استاد آشنا بشی. اگه از کلاس خوشت اومد، بقیه‌ی جلسات رو هم شرکت کن و اگه خوشت نیومد بهتره با کسانی که قبلا این درس رو گذروندن مشورت کنی تا یا منبع دیگه‌ای برای اون درس پیدا کنی یا به کلاس عادت کنی. معمولا برای اکثر دروس (مخصوصا یکی دو سال اول)، کلاس ضبط‌شده‌ای از سال‌های پیش وجود داره که مباحثش تا حد خوبی مشترکه و اگه به هر دلیلی نمی‌خوای سر کلاس شرکت کنی، با دیدن اون ویدیوها و جزوه‌ها کارت راه می‌افته. توی دروس سال اول، فرق زیادی بین تدریس استاد و منابع دیگه (از لحاظ سطح علمی) نیست. اما حواست باشه که با نرفتن سر کلاس، رفع اشکال کمی سخت می‌شه و یا باید خودت بیشتر وقت بذاری یا از دوستانت بپرسی. در ضمن، بدون (و آگاه باش!) که یکی از مهم‌ترین خوبی‌های شرکت توی کلاس، ایجاد ارتباط و دوستی با بقیه‌ی دانشجویه‌است. این درس‌ها رو می‌شه به روش‌های مختلف یاد گرفت اما این ارتباطات رو همیشه نمی‌شه ایجاد کرد!

هر سال، چند تا «کارگاه» به کمک انجمن‌های علمی یا سبو در مورد مباحثی که سر کلاس‌ها به اندازه‌ی کافی بهش پرداخته نمی‌شه برگزار می‌شن. معمولا این مباحث رو به صورت کلی می‌شه توی اینترنت پیدا کرد. اما فرقی چیه؟ فرقی اینه که توی کارگاه، بیشتر روی مطالبی تمرکز می‌شه که به درد شما می‌خوره. برای همین یه سری از مطالب که اهمیت کمتری دارن گفته نمی‌شه و بعضی مطالب که تخصصی‌تر هستن ولی به کار می‌آن گفته می‌شه. دقت کنید که بر خلاف کلاس‌ها که ضبط سال‌های پیششون هست، معمولا کارگاه‌ها ضبط نمی‌شن. بنابراین مراقب باشید که از دستشون ندید! (تازه بعضی اوقات خوراکی هم می‌دن :)

«رقابت نیست»

ثمین صادقی‌پور - ۳۰

سلام!

می‌دونم سال سختی رو پشت سر گذاشتی، سالی که خواسته یا ناخواسته، مقایسه و حس ناکافی بودن داشته و خیلی جاها شک می‌کردی که آیا به قدر کافی خوب هستی؟ خبر خوب اینه که الان اینجایی و بهت تبریک میگم.

اینجا دیگه رقابتی درکار نیست، کسی از کسی بهتر نیست و دور و برت پر از آدمایی‌ان که باهوش، پرتلاش و بااستعدادن. طبیعیه که همین اول حس کنی وای بقیه خیلی خفنن، اگه من به اندازه‌ی اونا خوب نباشم چی؟

راستش رو بگم، ممکنه خیلیا از قبل چیزهای بیشتری از تو بلد باشن، ولی هیچ‌کدومش دلیل کم بودن تو نیست، تو هم فوق‌العاده‌ای و می‌تونی از بقیه یاد بگیری و پیشرفت کنی. در نهایت کسی بهتر یا بدتر نیست، همه‌مون عالی‌ایم و دنبال موفقیت خودمونیم. سعی کن به خودت باور داشته باشی و به تلاش کردنت ادامه بدی، بهت قول می‌دم همه‌چیز بهتر می‌شه.

چک‌پوینت بزرگ: ترم یک تموم شد

ترم اول با همه‌ی بالا و پایین‌هاش تموم می‌شه. چه از معدلت راضی باشی، چه نه، یه چیز واضحه: تجربه‌ی دانشگاه توی چند ماه اول کامل به دست نمی‌آد! اما حالا خیلی بهتر از روز اول می‌دونی چطور درس بخونی، زمانت رو مدیریت کنی و چه جاهایی باید بیشتر تلاش کنی.

غول میانی: یه عالمه ای‌پی! (Boss Fight #2)

ترم دوم شروع می‌شه... با ای‌پی! ترم دوم تموم می‌شه. ولی ای‌پی نه! این درس به حجمش معروفه، ولی یه جورایی آدم رو حرفه‌ای می‌کنه. اولش ممکنه دلت بخواد فرار کنی، ولی کم‌کم یاد می‌گیری چطور زمانت رو بین درس‌ها تقسیم کنی و حتی می‌تونی حین کد زدن یه قهوه هم داشته باشی.

ورودی! گرچه شاید هنوز ندونی SSC چیه، ولی همین الان که داری این متن رو می‌خونی، عضوی ازش هستی. SSC به خانواده‌ی بزرگه. دقیق‌تر بخوام بگم، «SSC» انجمن علمی و فوق‌برنامه‌ی دانشکده‌ی مهندسی کامپیوتره و طبق اساس‌نامه‌اش، همه‌ی دانشجویهای دانشکده عضوش هستن. اتاقش هم آکواریمه (اتاق آبی رنگ کنار لابی)، که مشترک با شورای صنفی دانشکده‌ست و معمولا می‌شه توش کلی آدم جالب برای تعامل پیدا کرد. علاوه بر این، SSC یک شورای مرکزی متشکل از ۹ نفر داره که اعضاها هر سال به‌وسیله‌ی انتخابات مشخص می‌شن و وظیفه‌ی سیاست‌گذاری و پیش بردن فعالیت‌های انجمن بر عهده‌ی این شورا‌ست.

حالا SSC اصلا چه کارهایی می‌کنه؟

همون‌طور که احتمالا از اسمش می‌شه فهمید، کلی فعالیت فوق‌برنامه ذیل SSC برگزار می‌شه و دانشجویهای دانشکده می‌تونن در قالب‌های مختلفی در این فعالیت‌ها مشارکت کنن. به عنوان مثال، «سبو» (سلسله برنامه‌ی ورودی‌ها) زیرمجموعه‌ای از انجمنه که اعضاها سعی می‌کنن با گذاشتن برنامه‌های مختلف، ورودی‌ها رو با هم‌دیگه و فضای دانشکده بیشتر آشنا کنن.

«رایانش» (که این ویژه‌نامه رو براتون آماده کرده) و «بایت» نشریه‌های SSC هستن. اگه علاقه‌مند به نوشتن یا کلا هر کار مربوط به نشریه‌ای هستی، از حضورت در این دو نشریه استقبال می‌شه. «تاکچه» هم سلسله جلساتی ارائه‌محور با موضوعات علمی، فرهنگی، اجتماعی و ... است که برگزارکننده و مخاطبش، همگی دانشجویهای دانشکده هستن. اگه دوست داری درباره‌ی موضوعی صحبت کنی و ارائه بدی، تاکچه جاییه که باید بری سراغش! در کنار همه‌ی این موارد، SSC هر سال تعدادی رویداد برگزار می‌کنه که می‌تونی شرکت‌کننده یا عضوی از تیم برگزارکننده‌ش باشی و تجربه‌ی کار تیمی و فعالیت در بخش‌های مختلف رو به دست بیاری. کدوکدیل، هاردوار، WSS و ... نمونه‌هایی از این رویدادها هستن.

ضمناً انجمن هر سال ۳ تا جشن برگزار می‌کنه که صفر تا صد برگزاری هر کدوم بر عهده‌ی یک دوره‌ی خاصه. جشن ورودی رو سال‌دومی‌ها، جشن یلدا رو سال‌سومی‌ها و جشن عید رو سال‌اولی‌ها برگزار می‌کنن. پس اگه به فعالیت‌های دانشجویی علاقه‌مندی و ایده‌های جالبی داری، شاید بد نباشه به دبیری جشن عید امسال فکر کنی!!! امیدوارم دوران عضویتت توی SSC، پر از خاطره‌های جذاب باشه و در نهایت دوستی‌های پایدار و عمیقی برات به یادگار بذاره.

«شورای صنفی»

سلام! ورودتون به خانواده‌ی کامپیوتر شریف رو تبریک می‌گم!

امیدوارم که اینجا شروع یک مسیر خوب و براتون پر از تجربه‌های جدید باشه. یکی از بخش‌های دانشکده که کم و بیش سراغش می‌آید شورای صنفی هست. شورای صنفی در واقع رابط شما و دانشکده‌ست و سعی می‌کنه دغدغه‌ها و خواسته‌های دانشجویها رو پیگیری کنه. فعالیت‌های اصلی شورا معمولا توی دو بخش آموزشی و رفاهی خلاصه می‌شه. مثلاً در اموری مثل هماهنگی‌های انتخاب واحد، رفع تداخل کلاس‌ها، پر بودن ظرفیت درس‌ها و مسائل مربوط به امتحانات می‌تونید به شورای صنفی مراجعه کنید. یا برای پیگیری امکانات رفاهی دانشکده مثل سالن مطالعه، سایت و مشکلات ساختمان سراغ صنفی بیایید.

البته قرض دادن کمد و امانت کتاب‌های کتابخانه‌ی صنفی هم بر عهده‌ی ماست.

به طور خلاصه در مشکلات مربوط به دانشکده می‌تونید روی کمک ما حساب کنید و بیایید پیشمون. اتاقمون به طور مشترک با انجمن علمی، آکواریم هست و اکانت پشتیبانی‌مون هم با آیدی @Senfice پاس‌خوگی سوالات شماست.

آخرالزمان و اولین جنگ گروهی:
پروژه‌ی ای‌پی (Final Boss)

پروژه‌ی ای‌پی حجم زیادی داره؛ ولی تیمی بودنش باعث می‌شه فشارش کمتر حس بشه. اینجا نه تنها باید از دانش برنامه‌نویسی و خلاقیت استفاده کنی، بلکه یاد می‌گیری چطور با هم‌تیمی‌هات همکاری کنی، نظراتت رو به موقع بیان کنی و مسئولیت‌پذیر باشی. هدف اینه که این تجربه‌ی استرس‌زا رو به یه تجربه‌ی جذاب و باارزش تبدیل کنی؛ جایی که هم مهارت فنی و هم مهارت اجتماعی‌ات رشد می‌کنه.

«مشو غزه به امروزت!»

آروین بقال اصل - ۳۰

سلااام و خسته نباشید بابت تمام فراز و نشیب‌هایی که توی مسیروتون تا به الان و برای رسیدن به اینجا طی کردید و الان پیش مایید و دارید این متن رو (احتمالا می‌خوانید :) این نوشته قراره بیشتر شامل یه سری پند و اندرز باشه و مهم‌تر از همه بهتون یادآوری کنه که یه وقت به خاطر موقعیتی که توش قرار دارید مغرور نشید!

همه‌ی شما وارد دانشگاهی شدید و شروع به خوندن رشته‌ای کردید که شاید از نظر خیلیا بسیار خفن باشه و دوست داشته باشن توی این موقعیت و جای شما باشند؛ البته که شما هم آدمای واقعا تاپ و خفنی محسوب می‌شید. ولی واقعیت اینه که با وجود گام بسیار بزرگ و موفق که برای رسیدن به این نقطه برداشتید، می‌شه گفت تازه اول راه هستید و تک تک تصمیمات و کارهاتون در ادامه مُهم‌ند و توی شکل‌گیری آینده‌تون نقش دارن! به همین سبب ضروریه که مراقب باشیم یه وقت غرور بیش از اندازه‌ی ناشی از این موفقیت‌ها بهمون چیره نشه تا در ادامه‌ی این مسیری که برای رسیدن به اهدافمون انتخاب کردیم، آسیب نبینیم.

گاهی اوقات این غرور و یا انتظارات بیش از حد از خودمون می‌تونن به ما ضربه بزنن یا باعث ناامیدی ما بشن. درس‌های دانشگاهی، مدل خوندنشون و در نهایت نمره‌هاشون می‌تونن براتون جدید و دور از انتظار باشن و این بسیار مهمه که خودتون رو از همون اول با این سیستم هماهنگ کنید و یه وقت همه چیز رو بیش از اندازه ساده نگیرید. این ساده گرفتن، به ویژه توی ترم اول، به احتمال بالا براتون گرون تموم می‌شه و حتی می‌تونه شما رو با بدترین وضعیت نمراتون در تاریخ تحصیلیتون مواجه کنه! از اون طرف هم انتظارات بالا و مقایسه کردن خودتون با بقیه با چیزهایی از قبیل نمره، معدل یا رنک به هیچ وجه کار درستی نیست و شما رو تحت فشار قرار می‌ده. یادتون نره که الان دیگه هدف شما بسیار فراتر از این چیزهاست و بیشتر از همه چیز باید به دنبال علاقه‌تون در این رشته و مسیری که می‌خواید در پیش بگیرید باشید. به همین دلیل هم سعی کنید تا جای ممکن چیزی رو از خودتون دریغ نکنید و از تک‌تک درس‌ها، لحظه‌ها، فرصت‌ها و موقعیت‌ها بهره ببرید و بهترین انتخاب‌ها رو برای خودتون داشته باشید.

پس اگر بخوام جمع‌وجور بگم: به خودتون غزه نشید، با دیگران رقابت سازنده داشته باشید، اهدافتون رو با جدیت پیدا و دنبال کنید و از این چند سال کارشناسی‌تون که می‌شه گفت از بهترین و پربازده‌ترین سال‌های زندگی‌تون هستن نهایت استفاده رو ببرید. موفق باشین! :

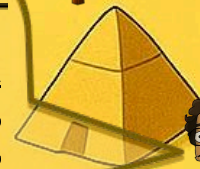
حامد علی‌نژاد - ۳۰

«شریف؛ فراتر از نمره و پروژه»

زندگی دانشجویای شریف فقط توی کلاس و کتابخونه خلاصه نمی‌شه. یه روز عادی رو نگاه کن: صبح تا عصر سروکله زدن با پروژه و تمرین، ولی به محض اینکه کلاس‌ها تموم بشه، ماجرا عوض می‌شه. یه گروه سریع قرار می‌ذارن برن سینما آزادی، یکی دیگه می‌گه: «بچه‌ها بریم انقلاب کتاب ببینیم بعدش کافه!» و نصف جمعیت راهی مترو می‌شن. یه گروه سالن جباری رو رزرو کردن برای یه فوتبال حیثیتی! گروه دیگه هم مستقیم می‌رن کانون موسیقی سراغ گیتار و پیانو یا سنتور و تنبک‌شون.

اما وقتی وارد خوابگاه می‌شی، کاملا مطمئن می‌شی که زندگی شریفیا فقط لپ‌تاپ و جزوه نیست. یه اتاق هست که دو نفر توش دارن بحث سنگین سیاسی-فلسفی می‌کنن. توی اتاق دیگه یکی وسط بازی آنلاین، نتش قطع شده و داره با صدای بلند از کلمات ناموزون استفاده می‌کنه؛ و چند قدم اون‌طرف‌تر، پنج تا آشپز سر این بحث می‌کنن که ماکارونی باید با گوشت درست بشه یا سوپا؛ ولی آخرش همه با خنده دور قابلمه‌ای جمع می‌شن که نصفش سوخته و نصف دیگش ته‌دیگ طلایی شده!

این همه گوناگونی و تنوع، یعنی زندگی دانشجویی در شریف فقط با نمره و پروژه تعریف نمی‌شه. اینجا رفاقت، موسیقی، ورزش، خنده و حتی ماکارونی سوخته هم بخشی از تجربه‌ایه که به اندازه‌ی درس و پروژه، شریفیا رو می‌سازه.

علی مقدسی - ۰۲

«ترملی؛ همه چیز ترم در یک نگاه!»

سلام به ورودی‌های جدید مهندسی کامپیوتر! اگه از همون هفته‌های اول بین کوییزها، ددلاین‌ها و میان‌ترم‌ها گم شدید؛ ترملی دقیقاً برای همین لحظه ساخته شده. یک وب اپ ساده و خوش‌دست با یک AI قوی که تقویم دانشگاهی‌تون رو مرتب می‌کنه، کارهای مهم رو جلوی چشمتون می‌ذاره و خیالتون رو از اینکه چیزی از قلم بیفته راحت می‌کنه. ترملی یک تقویم هوشمند دانشجوییه که رویدادهای مربوط به درس‌هایی که خودتون انتخاب می‌کنید رو به صورت یک‌جا نشان می‌ده: امتحان‌ها، کوییزها، ددلاین پروژه‌ها و تمرین‌ها، حتی میان‌ترم‌ها، همه با تاریخ شمسی، ساعت دقیق و شمارشگر روزهای باقی‌مانده. با اسکن این QR Code میتونید از ترملی استفاده کنید:

پایان سال اول

و اینجاست که سال اولت در دانشکده‌ی مهندسی کامپیوتر تموم می‌شه! از این به بعد وقتشه از تجربیاتت استفاده کنی، تو فعالیت‌های مختلف شرکت کنی و تا جای ممکن خوش بگذرونی. یاد بگیر کی باید سخت‌گیری کنی و کی راحت بگیری، و مهم‌تر از همه، خودت رو با کسی مقایسه نکنی.

سال اول پر از فراز و نشیبه، اما خاطراتی برات می‌سازه که هیچ‌وقت فراموش نمی‌کنی.

مسئول متن:

سیدپارسا بنی‌هاشمی

صفحه‌آرایی:

محمدپارسا محمودآبادی آرانی

پریرسا جلالی

آتنا رئیسی

فاطمه نیلفروشان

سیدپارسا بنی‌هاشمی

طراحی لوگو:

پارسا ضمیری

آتنا رئیسی

پارسا عدل‌پرور

فاطمه نیلفروشان

طراحی یادگاری:

نفیسه زارعی

ویراستاری:

خورشید باهوش نائینی

مشتاق معتضدیان

پرنیا حیدری

سیده سارا دستغیب

آیناز رحمانی

رایا رضائی

محمد بنی‌احمدی

محمدعلی مس‌چی

